

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีส่วนตัว
ของ นายอนุรักษ์ มาประณีต ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๑๗/๒๕๕๒

เรื่องพิจารณาที่ ๓๗/๒๕๕๒

วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๒

ประเด็นที่วินิจฉัย

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ พ.ศ. ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ หรือไม่

ความเห็น

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๔๑ กำหนดให้ศาลรัฐธรรมนูญ พิจารณาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ส่วนมาตรา ๑๔๑ วรรคสอง กำหนดให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสองประเด็น ดังนี้

ประเด็นแรก ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญตราขึ้น โดยถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ หรือไม่ เห็นว่า คณะกรรมการเลือกตั้งเป็นผู้เสนอตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๕ แล้วสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสมาชิกได้พิจารณาเป็นสามวาระตามมาตรา ๑๔๐ ประกอบมาตรา ๑๔๓ โดยองค์ประชุมมีสมาชิกลงประชามติไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของแต่ละสภา ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๖ และมติของที่ประชุมมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกของแต่ละสภาตามมาตรา ๓๐๒ วรรคห้า มองจากนี้พิเคราะห์แล้ว ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรก่อนตามมาตรา ๑๔๒ วรรคสี่ มีบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญเสนอมาพร้อมกับร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๔๒ วรรคห้า และมีการระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายไว้ด้วยตามมาตรา ๒๕ วรรคสอง ดังนั้น ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญจึงตราขึ้น โดยถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

ปัญหาที่วินิจฉัยต่อไปมีว่า ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ พ.ศ. มีเนื้อหาข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่ เห็นว่า พระราชบัญญัติ

ที่มีอยู่ ๔๕ มาตรา เนื้อหาสาระโดยทั่วไปยังมีปรากฏว่า มีเนื้อหาข้อความที่จะขัดแย้งต่อรัฐธรรมนูญ
แต่อย่างไร

จึงวินิจฉัยว่า ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ พ.ศ.
ชอบด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

นายสุรเกียรติ์ มาประณีต

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ